



38
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
БЪЛГАРСКА
СТОПАНСКА
КАМАРА

КБ № 23/98

На основание
на Г-жа Златарева

София 1000, ул. "Алабин" 16-20

Тел. 980 9916, 980 9096 Факс 987 2604 Телекс 23523

E-mail: office@bia-bg.com <http://www.bia-bg.com>

Изм. № 2966, 25.09.1998 год.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

по конституционно дело №23 от 1998 г. относно искането на главния прокурор за
установяване противоконституционността на §36 от преходните и
заклучителните разпоредби на Закона за концесиите

Предвидената в цитирания параграф възможност за предоставяне на концесия без конкурс или търг на търговски дружества, в които еднолични търговски дружества с държавно имущество или държавни предприятия имат акционерно или дялово участие с номинална стойност над 300 млн.лв., съставляващо не по-малко от 25% от капитала на това дружество, поставя тези дружества в привилегировано положение спрямо техните конкуренти и лишава държавата от евентуални приходи или други икономически резултати, които би получила при провеждане на търг или конкурс при равнопоставеност на всички кандидати за получаване на концесията. Тази разпоредба очевидно противоречи на чл.19, ал.2 от Конституцията, изискваща законът да създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма и нелоялната конкуренция.

Искането на главния прокурор не засяга обаче друг текст от същия закон, който според нас също противоречи на Конституцията. Не можем да се съгласим с него, че в случаите, когато държавата е едноличен собственик на капитала на дадено дружество, не е необходимо да учредява концесия за обектите и дейностите, които то

експлоатира, т.е. “да учредява концесия на себе си”. Напротив, търговските дружества, в които държавата е едноличен собственик, са отделени от нея юридически лица и представляват частна държавна собственост. Съгласно чл.19, ал.2 от Конституцията те трябва да бъдат поставени в еднакви правни условия с всички останали стопански субекти и да се предотврати възможността за злоупотреба с монополното им положение и нелоялната конкуренция. В случая тези държавни предприятия получават сравнителни предимства пред своите конкуренти, тъй като не извършват разходи за получаване на концесия и не заплащат концесионно възнаграждение. Във връзка с това считаме, че §3, ал.1 и 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за концесиите, предвиждащи да не се учредяват концесии върху обектите и дейностите, които тези държавни предприятия експлоатират, както и предоставяне на право за ползване на нови обекти и дейности от страна на тези предприятия (в случаите, когато са разположени в техния район) без учредяване на концесия, противоречат също на чл.19, ал.2 от Конституцията.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:


(Божидар Данев)

